

Vision for Alternativets globale politik

Danmark Det bedste land for verden

Alternativet er en del af en international forandringsbevægelse. Det betyder, at vi i al vores politik tænker globalt, helhedsorienteret og flere generationer frem.

I Alternativet tror vi ikke på ideen om at føre udenrigspolitik separat fra vores nationale dagsorden. De beslutninger vi træffer har betydning for mange andre end os selv, ligesom den globale udvikling, magtforskydninger og forandringer har stor indvirkning på os herhjemme i Danmark. I stedet for at handle globalt for at sikre vores egne interesser, bør vi tænke og handle både globalt og lokalt på én og samme tid.

Alternativets globale politik og engagement handler om at give vores værdier, dogmer og mål en global dimension. Vores internationale engagement skal være et positivt bidrag til den virkelige verden befinder sig i i dag. Alternativets globale politik skal adressere de tre kriser, som Alternativet er sat i verden for at løse: Empatikrisen, systemkrisen og klimakrisen.

Der er brug for et grundlæggende opgør med global ulighed. Det kræver, at vi sammen tager hastigere skridt hen imod en seriøst global bæredygtig omstilling. Derfor ønsker Alternativet at være en del af en global forandringsproces. Vi ønsker at bidrage positivt til et globalt opgør med rovdriften på klodens ressourcer, den ekstreme globale ulighed, udemokratiske strukturer og fastlåste konflikter.

Som svar på den globale klima- og ulighedskrise har vi behov for bedre samarbejdsformer, mere demokratiske beslutningsprocesser og en langt mere lige tilgang til fordelingen af klodens ressourcer. Økonomisk vækst og materielt forbrug skal ikke længere være målet for alting.

Den opgave vi står overfor kræver, at vi tør tage et opgør med den hensynsløse forbrugerisme vi har opbygget i særligt den vestlige verden. Vi skal se på hvordan vi kan passe på vores klode - i fællesskab. Vi har ikke noget valg.

Vi opnår bedst indflydelse ved at styrke det internationale samarbejde, og ved at hjælpe og bidrage konstruktivt, hvor vi kan. Beslutninger skal træffes, der hvor det giver bedst mening – alle fra byrødder til FN's Sikkerhedsråd skal deltage og tage ansvar for vores klode.

For os handler globalt engagement ikke om at tilføre Danmark ressourcer eller økonomisk vækst som et mål i sig selv. Det handler om at skabe de bedste vilkår for værdige levestandarder, udvikling, fred og bæredygtig omstilling for alle klodens indbyggere. Værdier og rettigheder er ikke eksportvarer, som det er vores opgave at sikre, at andre tager til sig. Vi styrker bedst menneskerettighederne, frihedsrettigheder og politisk inklusion ved at arbejde gennem stærke fællesskaber baseret på gennemsigtighed, dialog og håndhævelsen af universelle rettigheder.

Danmark skal ikke bare være det bedste land i verden, vi skal være det bedste land **for** verden.

Global lighed

Alle mennesker skal have mulighed for selv at kunne definere og realisere deres version af *det gode liv*. Det forudsætter en verden, hvor den enkeltes værdi anerkendes og skaberkraft realiseres. Det kræver et opgør med den strukturelle ulighed, der hersker i verden.

Alternativet ønsker helt grundlæggende en verden, hvor mennesker fødes med lige rettigheder, og har samme muligheder for at leve et liv i værdighed fri fra fattigdom og med fuld adgang til uddannelse og sundhed. Med landenes tilslutning til FN's verdensmål nummer 10 og at reducere ulighed er der globalt momentum for en omfordeling af verdens ressourcer og overskud.

Vi ønsker en verden, hvor alle lande indgår i ligeværdige relationer, hvor vi dyrker fællesskabet og fejrer mangfoldighed på tværs af kulturer og nationaliteter. Det forudsætter en verden, hvor mennesker på tværs af grænser kan være aktive deltagere i udfordringen af deres samfund og nyde medbestemmelse. Iværksætteri, social innovation og civilsamfundets ressourcer skal udnyttes endnu bedre som en positiv kilde til udvikling, beskæftigelse og selvstændighed ikke mindst i verdens udviklingslande.

Vores vision er en verden, hvor udviklingsbistand ikke længere er nødvendig. For at nå dertil vil vi fremme et ligeværdigt samarbejde mellem stater og institutioner. Vi skal arbejde os væk fra den traditionelle udviklingsbistand, med skævvredne magtforhold mellem donorer og modtagere af bistand. Danmarks samarbejdslande skal have ret til selv at vælge deres udviklingsvej og samarbejde skal ske gennem dialog. Udvikling skal sigte på at sikre i levende samfund og lande med egen kontrol over råvarer og med et fair og gennemslagskraftigt skattesystem.

Udviklingspolitik hænger uløseligt sammen med udenrigs-, forsvars-, handels- og en bæredygtig klimapolitik. I Alternativet ønsker vi, at Danmark iværksætter konkrete indsatser som en del af et sammenhængende og koordineret internationalt engagement drevet frem af solidaritet, empati, mod og fælles vilje til bæredygtige forandringer. Potentialerne for synergi ved at agere på tværs af politikområder skal udnyttes på en måde hvor hensynet til langsigtet udvikling, bæredygtighed og lighed får forrang. Danmark skal arbejde for, at Danmark arbejder for, at EU og medlemslandene implementerer egne vedtagelser om "politicsammenhæng for udvikling (PCD)", som netop sikrer at ingen EU-politikker eller nationale politikker modarbejder udviklingspolitikken.

For at sikre omfordeling og øget social lighed skal Danmark styrke den langsigtede og integrerede udviklings- og humanitære bistand. Vi har været et foregangsland inden for både multi- og bilateral udviklings- og humanitær bistand. Det skal vi være igen. Den bilaterale udviklingsbistand skal fortsætte til de fattigste udviklingslande inden for områder, hvor vi har særlige ekspertiser at bringe i spil. Danmark har som et af verdens mest lige samfund netop ekspertise, når det kommer til at fremme social lighed gennem progressiv beskatning, kommunale udligningsordninger og offentlig velfærd.

Danmark skal aktivt afprøve nye metoder og samarbejdsformer inden for udvikling. Nye aktører skal engageres, mens de klassiske stat-til-stat relationer og ngo-partnerskaber skal udfordres. Nyttænkning skal ske på udviklingens præmisser.

Vi har brug for kollektive mål og visioner for at sikre den nødvendige grønne og sociale omstilling. Det kan intet land gøre alene. Et stærkt globalt samarbejde, der kommer alle til gavn, er en forudsætning for og et middel til at fremme global lighed.

Alternativet ønsker, at Danmark skal støtte, udvikle og deltage i internationale fællesskaber og alliancer. Det gælder både græsrodsnetværk men særligt skal vi arbejde inden for rammerne af FN med dets særorganisationer og med regionale institutioner som eksempelvis EU og Den Afrikanske Union. Med et højt

dansk bidrag kan Danmark få vigtig indflydelse på indsatser, hvis effekter rækker længere end dansk udviklingsbistand.

Vi er et af verdens rigeste lande, derfor skal vi fortsat være et af verdens mest generøse lande.

Global bæredygtig omstilling

Menneskeskabte klimaforandringer er den alvorligste udfordring, vi som verdenssamfund står overfor. Vi og især særligt udsatte udviklingslande oplever allerede, at temperaturstigninger foranlediget af drivhusgasudledninger medfører oversvømmelser, stigende vandstande, tørke og, vandmangel. Klimakrisen medfører desuden alvorlige sekundære konflikter om ressourcer og forstærker den globale ulighed.

Det er ikke muligt at skabe bæredygtig omstilling på det eksisterende systems præmisser. Bæredygtig omstilling fordrer en omorganisering af vores økonomiske system og måden vi handler, udvikler og producerer på. Vi skal stoppe tendensen til at sætte lighedstegn mellem vækst og fremgang i vores tilgang til udvikling og bekæmpelse af global ulighed. Vi skal sikre, at vi ikke bruger flere af jordens ressourcer end den kan gendanne.

Klimaforandringer er en global krise, der ikke kender til landegrænser. Vi skal derfor styrke og dyrke stærkere samarbejde mellem stater og andre magtfulde aktører, som kan sikre seriøse og bindende aftaler, der modvirker og minimerer de negative konsekvenser af forandringerne. Vi har en særlig forpligtelse over for udviklingslandene. Vi må ikke efterlade regningen for vores industrialisering og overforbrug til verdens fattigste. Det kræver, at vi finder globale svar på, hvordan udvikling og velstand sikres på klimaets præmisser i de lande, der ikke har gennemgået samme industrialisering som det globale nord.

Det er ikke nok at klima-mainstreame vores politik efter store beslutninger er truffet. Bæredygtig omstilling skal være både middel og mål og indtænkes på tværs i vores internationale relationer.

Samtidig er seriøs bæredygtig omstilling i Danmark, en betingelse for, at vi kan være foregangsland og arbejde for global bæredygtig omstilling. Hvor end vi bevæger os hen, hvor end vi handler og samarbejder. Bæredygtig omstilling er derfor ikke kun målet for vores globale engagement, men essensen af måden, vi tænker og agerer på - lokalt og globalt på.

Behovet for at skabe balance mellem forbrug af ressourcer og naturens evne til at genoprette sig selv skal indarbejdes i vores udviklings-, udenrigs- og forsvarspolitik. FN's 17 bæredygtigheds mål skal gennemsyre alle vores nationale og internationale politiktiltag og implementeres på klimaets præmisser.

Vi skal støtte udviklingslandene i at gennemføre bæredygtige omstillingsprocesser, der bringer landene på forkant med bæredygtig produktion og den fremmeste grønne teknologi – som en del af opbygningen af deres samfund og økonomier. Vi skal arbejde for, at vores handelsaftaler og økonomiske system indarbejder en grøn bundlinje. Staterne bør gå forrest og sætte den højeste etiske standard. Der er behov for at skabe langt større kontinuitet mellem de værdier, der er styrende for vores globale engagement og pensionselskaber og staters investeringsstrategier.

Bæredygtig omstilling er ikke et nulsumsspil. Det globale miljø, naturen og klimaet kan ikke bære hvis større lighed kun fremmes gennem vækst. Vi skal omfordele klodens ressourcer.

Globale fællesskaber

Alternativet skal udvikle sig til et internationalt parti gennem samarbejde og fællesskaber på tværs af grænser. Vi vil aktivt skabe ligeværdige relationer, og fremme nye virksomhedsformer, netværk og samarbejder mellem stater, civilsamfund og den private sektor på tværs af landegrænser. Vi skal lade os inspirere og styrke den internationale dialog med nye aktører og gennem politisk og kulturelt samarbejde med en bred vifte af progressive, grønne kræfter.

Et stærkt globalt samarbejde bør hvile på klare principper, rettigheder og standarder som staternes forpligter sig til at implementere. Stærke internationale institutioner, normer og love, der kan regulere samspillet mellem stater og institutioner er afgørende for at styrke den globale sikkerhed og stabilitet. Individuelle og kollektive rettigheder skal være i centrum. Det kræver institutioner, der kan beskytte dem.

I dag er vores globale samarbejde på mange måder i krise. Folkeretten undermineres alt for ofte, de rigeste lande har uforholdsmæssig meget magt og tilliden til internationale institutioner er faldende. Samtidig er behovet for stærke fællesskaber større end nogensinde, fordi de udfordringer vi står overfor er grænseoverskridende. For at komme det paradoks til livs bliver vi nødt til at arbejde for at reformere eksisterende institutioner, og vise vilje og mod til at skabe nye. Vi skal bringe nye deltagelsesformer ind på de bonede gulve, vi skal presse på for at sikre en bedre inklusion af marginaliserede lande og folk og skabe rum for civilsamfundsindflydelse.

På globalt plan skal vi blive endnu bedre til at bruge det uudnyttede demokratiske potentiale og den skaberkraft, der ligger i mobilisering og organisering af civilsamfund – lokale såvel som grænseoverskridende netværk. Det er vores opgave konstant at fremme et tæt og gennemsigtigt samspil mellem civilsamfund, græsrodder, trossamfund, politiske eliter og de strukturer og organisationer, der indrammer dem. Det giver institutioner og politiske repræsentanter deres legitimitet.

Vi skal styrke den demokratiske kultur og demokratisere strukturerne i det europæiske samarbejde. EU skal være mere gennemsigtigt og bevæge sig tættere på borgerne. Medlemsstaterne skal samtidig blive bedre til at give de fælles løsninger en chance i stedet for kun at tænke til den nærmeste grænse.

Vi skal også tænke nyt og revidere vores samarbejde i Rigsfællesskabet. Ønsker Grønland og Færøerne at blive uafhængige skal vi støtte op om en bæredygtig udvikling for Nordatlantens oprindelige folk og natur og vi skal bidrage bedst muligt til at sikre ansvarlige investeringer.

Sidst men ikke mindst skal vi styrke den demokratiske kontrol med globale økonomiske institutioner som verdenshandelsorganisationen WTO, den Internationale Valutafond og Verdensbanken. Organisationer, der alle med fordel kunne reformeres så visionen om global bæredygtighed og social lighed sætter rammen for organiseringen af verdensøkonomien i stedet for det nuværende neoliberale systems logikker.

Danmark som humanitær stormagt

Vores fremmeste opgave er at sikre fred i verden. Fred betyder frihed fra krig, nød og undertrykkelse. Fred betyder et opgør med de strukturer og forhold, der skaber og nærer fjendebilleder, ændringer i vores klima, kamp om ressourcerne og rovdrift på vores klode. Fred forudsættes af et bredt samarbejde på tværs af lande, alliancer og institutioner baseret på et demokratisk og rettighedsbaseret fundament. Global

uafhængighed af fossile brændstoffer, bekæmpelse af ulighed, og et stærkt internationalt samarbejde, er en forudsætning for sikkerhed og stabilitet.

De sidste 15 års danske militære aktivisme kalder på et akut kursskifte. Alternativet vil træffe politiske beslutninger ud fra et langt bredere sikkerhedsbegreb end en snæver militær tankegang. Vi skal indsnævre de militære prioriteter og gennem civile metoder adressere mere grundlæggende årsager til ustabilitet, voldsspiraler, terror og konflikter.

Danmark skal være en humanitær stormagt. Vores sikkerheds- og forsvarspolitiske tiltag skal bruges som demokratisk værktøj til at realisere vores overordnede globale målsætninger. Det betyder, at vi skal bruge vores indflydelse og kapacitet til at hjælpe ofre i krig og konflikt, frem for at bruge forsvarets ressourcer på at starte nye militære operationer. Vi bør minimere vores konventionelle forsvar til suverænitets håndhævelse i stedet for at forsætte den militæraktivistiske kurs.

Vi tænker i al for høj grad på national sikkerhed i stedet for global sikkerhed. Ideen om at vores egen sikkerhed kan vindes gennem militære operationer har vist sig uholdbar. Naturligvis skal vi have Danmarks sikkerhed for øje, når vi træffer beslutninger om militær indgriben. Men det gør vi bedst, hvis vi udviser en helhedsorienteret tilgang til sikkerhed. En sådan tilgang bør underbygges af et langt mere strategisk og omfattende humanitært engagement, og en styrkelse af vores diplomatiske indsatser og dialog gennem EU, FN og bilaterale relationer.

Militært bør vi arbejde gennem brede alliancer og udelukkende på et folkeretsligt mandat. Vi skal styrke og dyrke det brede internationale samarbejde gennem koalitioner af principfaste lande, der ikke går på kompromis med den internationale retsarkitektur og vores folkeretslige forpligtelser.

Vi skal i højere grad orientere os mod resten af EU i stedet for over Atlanten. Vi skal have et forsvar, der matcher vores beskyttelsesbehov - ikke et forsvar, der er indrettet til en militaristisk aktivistisk kurs. Derfor skal vi også aktivt arbejde for global nedrustning særligt i forhold til masseødelæggelses- og kernevåben.

International konfliktløsning bør spille en langt mere fremtrædende rolle i vores globale engagement. Et stærkere fokus på involvering af alle aktører herunder civilsamfund, trossamfund, organisationer samt konfliktmæglere vil bidrage til, at vi arbejder på at løse konflikter, før de bryder ud i krig. Det vil - og skal - mindske vores brug af hårde militære midler. Vi bør i videst muligt omfang støtte FN-baserede humanitære indsatser, sikre stærke, men afbalancerede, diplomatiske tiltag, deltage i fredsbevarende missioner og understøtte genopbygning.

Rigsfællesskabet skal have et særligt fokus med massiv støtte til bæredygtig udvikling for at minimere mulige konfliktpotentialer. Vi skal for alt i verden undgå nye koldkrigstilstande. Det kan vi gøre ved at bidrage aktivt til at sikre et frugtbart samarbejde mellem de involverede lande på klimaets og de lokale befolkningernes præmisser.

Global beskyttelse og mobilitet

Vores verden er i disse år i en historisk ubalance. Krige, katastrofer og klimaforandringer har tvunget mere end 60 millioner mennesker på flugt, og den stigende globale ulighed får mennesker til at migrere i håb om en bedre fremtid for deres børn og børnebørn. Alternativet forholder sig aktivt, konstruktivt og humant til den globale ubalance.

Global mobilitet – arbejdstageres, flygtninges og migranternes bevægelse på tværs af landegrænser – er et vedvarende fænomen. I stedet for kortsigtede lappeløsninger såsom grænseværn og hegn har vi brug for en helhedsorienteret mobilitetspolitik, der kan regulere, håndtere og støtte menneskers bevægelse på tværs af oceaner og grænser. Vi kan ikke afskærme os ud af den nye migrationsvirkelighed.

Som et velstående land, er det vores opgave at bidrage til en løsning på disse udfordringer på bedste og mest humane vis.

Vores nuværende politiske kurs nærer et globalt kredsløb, hvor skrøbelige befolkningsgruppers bevægelighed hæmmes, mens de ressourcestærkes fremmes. Vi vil helt grundlæggende gøre op med det differentierede mobilitetsregime, hvor rettigheder i så høj grad afhænger af nationalitet.

Vi bør gøre et mere visionært og modigt forsøg på at indtænke den globale mobilitetsudvikling i vores langsigtede globale engagement. Vi bør se mobilitet – mennesker i bevægelse – som en politisk udfordring, der kræver modige, kollektive og generøse svar.

Med Alternativets tilgang til en mobilitetspolitik, er det formålet at støtte den positive og bæredygtige migration, at vende udfordring til ressource og skaberkraft, at hjælpe til med at give potentielle migranter positive alternativer. Det skal ske samtidig med, at vi sikrer beskyttelse og støtte til de flygtninge, der har brug for det.

De sidste års politiske udvikling vidner om, at en tilbagevenden til nationalstaten som løsningsramme, hverken er ønskelig eller holdbar. Naturligvis findes der ikke nogen snuptagsløsning. I forhold til beskyttelsesberettigede flygtninge bør vi sikre, at den bedste og mest menneskelige ramme for en fælles europæisk flygtninge- og asylpolitik med udgangspunkt i vores internationale forpligtelser, bliver til virkelighed.

Europa har et historisk, juridisk og medmenneskeligt ansvar for at hjælpe de mange mennesker på flugt. Overholdelse af Flygtningekonventionen bør være hjørnестenen i vores politik. Derfor bør FN's konventioner og menneskerettighedscharter være det værdimæssige fundament for vores flygtninge- og asylpolitik. EU bør som et forpligtende fællesskab være rammen, der sikrer, at dens efterlevelse sker i praksis.

På den lange bane er det afgørende, at vi forstår og adresserer de forhold, der udløser flygtninge- og migrationsstrømme. Vi skal derfor støtte langsigtede indsatser og samarbejdsmodeller, der støtter migrantproducerende lande hen imod en bæredygtig udvikling, så mennesker kan leve et værdigt liv, der hvor de bor.

For at udvikle et langsigtet svar på mobilitetsudfordringen skal vi tage de kortsigtede, protektionistiske briller af, og i stedet satse på kollektive løsninger samtidig med, at vi vægter troen på det enkelte menneskes værdi og skaberkraft højt.